

лински, (кървани), нежели съ бескръвната жертва? повече съ вѣснова-
то раскошество, нежели съ Христіанско благоговѣніе? тѣй ли съ осва-
щава на сватинты празникътъ? „Жителства тѣчность.“ Това
ще рече: че въ сичкиты дръгы дни трѣбва да живѣемъ съ страхъ Бо-
жій, като добри Христіане, а изрядно въ празникъ трѣбва да жи-
вѣемъ точно, и да вѣдемъ Христіани свати; нъ ный въ празникъ най-
повече имамы причина да угрѣшавамы душата си. Тѣй цето Богъ
може ни каза онова, което е рѣкълъ веднѣждъ чрезъ уста на Исавъ:
„Новомѣсачіата ваши, и Животиты не навжда гы душата ми.“(1) Азъ не
говоря дръго, само тѣй ви моля: Бжега, като излизате изъ Черква,
ако срѣщнете нѣкой братъ вашъ Христіанинъ, който не е члвъ днеш-
ната проповѣдь, защото мысленный Фараонъ, дяволътъ, негли го е
държалъ отдалеченъ въ дръга работа, да мѣ кажете, цето сте чули:
Че да освѣщавамы празниците, това е Божіа заповѣдь: да гы о-
сващавамы съ показаніе на добры дѣла, съ душевно благоговѣніе, съ точность
жителства.*

НЕДЕЛА ЧЕТВЪРТА ОТЪ ЛЪВЪ,

ИЛИ

ДВАДЕСЕТЪ И ПЪРВА СЛѢДЪ ПАТДЕСАТНИЦАТА.

КОЛКО НЪЖНА, И КОЛКО ПОЛЕЗНА Е ПРОПО-
ВѢДЪ-ТА НА ЄВАНГЕЛСКОТО СЛОВО.

ИЗЫДЕ СЪАЙ СЪАТИ СЪМЕНЕ СВОЕГѠ: ѡ ѡво падѣ
при пѣтї, а дръгоѣ же падѣ на камени, ѡ дръгоѣ па-
дѣ посредѣ терніа, дръгоѣ же падѣ на зѣмлю влѣгѠ.

(Лѣк. гл. 8, ст. 5.)

Колко е злочестъ тосъ земледѣлецъ, за когото ни приказва съ

(*) Отъ сичкиты оныя подченіа, колкото приказалъ съчинитель-тъ нмъ въ Цариградската Єзборна Черква (когато былъ въ нея седемъ годнихъ проповѣд-
никъ), само едно съ намѣри.

(1) Исход. гл. 4, ст.